

Clintel påviser alvorlige feil i IPCCs siste rapport AR6

Stein Storlie Bergsmark*

Clintel er en uavhengig stiftelse som arbeider vitenskapelig med klimaendringer og klimapolitikk. Stiftelsen har nå mer enn 1 500 signatarer på et opprop, svært mange av dem er fremragende forskere og eksperter innen fysikk, meteorologi og klimatologi og modelleringer. Vi kan nevne Freeman Dyson, kalt vår tids Einstein, nobelprisvinner i fysikk Ivar Giæver, Richard Lindzen, en av verdens fremste nålevende klimaforskere og William Happer, en av de fremste ekspertene på CO₂ og stråling. Clintel har nettopp utgitt en omfattende rapport med tittelen «The Frozen Climate Views of the IPCC: Analysis of the AR6».

Clintels evaluering av IPCCs AR6

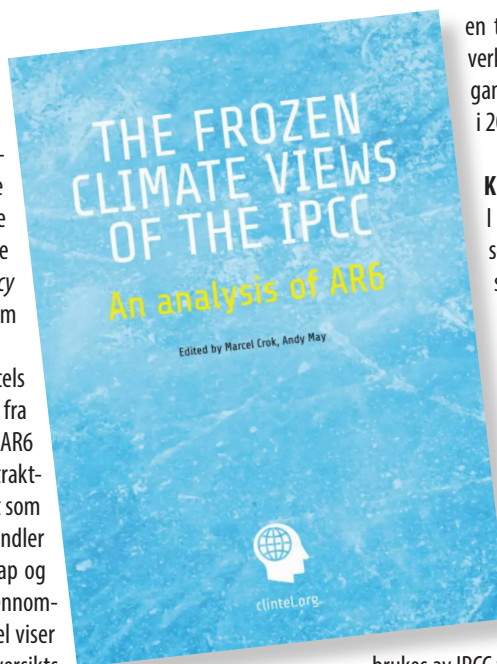
Den 180 sider lange rapporten er – så langt vi kjenner til – den første seriøse internasjonale 'vurdering' av IPCCs Sjette Vurderingsrapport, AR6. I Clintels rapport vises hvordan IPCC omskriver klimahistorien, fremhever et usannsynlig worst-case scenario, har en betydelig tendens til å favorisere 'dårlige nyheter' fremfor 'gode nyheter' og tar ikke med i resultatssammendraget, *Summary for Policy Makers*, viktige faktorer og de gode nyhetene som finnes i de underliggende fagrapportene.

I hvert eneste kapittel dokumenterer Clintels rapport forutinntatte syn og feil i evalueringene fra IPCC. Denne typen feil er alvorligere i rapporten AR6 WG2 enn i rapporten AR6 WG1. Når man tar i betraktning den politiske betydningen av det som er kjent som 'Tap og Skade' (I de årlige klimamøtene, COP, forhandler landene for tiden om donasjoner til et fond for Tap og Skade), ville man forvente fra IPCC en grundig gjennomgang av den relevante litteraturen. Men nei, Clintel viser at IPCC har feilet totalt på dette området. I en oversiktsartikkel om Tap og Skade, publisert i 2020, viste det seg at i 52 av i alt 53 fagfelleurderte artikler om 'normaliserte katastrofetap' ikke fantes noen som helst økning i skader som kunne tilskrives klimaendringene. Derimot fremhevet IPCC den eneste artikkelen som hevdet at tapene økte. Denne artikkelen er – ikke overraskende – feilaktig, men den ble antagelig plukket ut nettopp fordi IPCC syntes at dens konklusjoner passet godt i sin klimafremstilling.

«Vi er på en motorvei mot klimahelvete», sa FN-sjefen António Guterres nylig. Men et dyddykk i tilgjengelige dødelighetsdata viser at antallet klimarelaterte dødsfall er på det laveste i manns minne. Den velkjente økonomen Bjørn Lomborg publiserte i 2020 denne viktige opplysningen i et fagfelleurdert tidsskrift, men igjen valgte IPCC å ignorere dette. IPCCs strategi synes å være å gjemme alle gode nyheter om klimaendringene og å rope høyt om alt som måtte være mindre bra.

IPCC har eksempelvis forsøkt å skrive om klimahistorien ved å viske ut eksistensen til det såkalte *Holocen Temperatur Maksimum* (eller Holocen Klima Optimum), en varm periode som fant sted fra 10 000 til 6 000 år siden. IPCC har også tatt i bruk en ny «Hockeykølle» graf, som er basert på spesielt utplukkede temperaturproxier, samtidig som de har ignorert rekonstruksjoner av temperaturer der disse viser at det tidligere har vært større variasjoner enn i dag, slik som den veldokumenterte *Lille istiden*. Den nye grafen likner til forveksling på en graf som beviselig er basert på feil metode og feil bruk av data, kalt *Hockeykølla*, og som alle velorienterte forskere vet er falsifisert.

IPCC hevder at det i løpet av de siste ti-år har vært en akselerasjon i havnivåstigningen. Clintel viser at denne påstanden er feilaktig, fordi IPCC ignorerer

en ti-årig variasjon i havnivået. Vi viser også at IPCCs verktøy for havnivå – som er gjort tilgjengelig for første gang – viser et mystisk og usannsynlig hopp oppover i 2020.

Klimascenario og modellberegninger

I tillegg til dette fastholder IPCC sitt høyeste utslipps-scenario, det såkalte RCP8.5 (heter nå SSP5-8.5). I de senere år har en rekke artikler vist at dette scenariet er helt usannsynlig og at det ikke burde bli brukt for utforming av politikk. Dypt inne i rapporten fra WG1, vedgår IPCC at dette scenariet har 'en lav sannsynlighet' men denne svært viktige merknaden ble ikke framhevet i *Summary for Policy Makers*, så de viktige beslutningstakerne er uvitende om dette forholdet. Til tross for den lave sannsynligheten for at RCP8.5 skal inntreffe er dette det scenariet som er mest omtalt i IPCCs rapport fra Arbeidsgruppe 2 (WG2).

Den kanadiske økonomen Ross McKittrick peker på at alle de globale klimamodellene som brukes av IPCC viser altfor mye oppvarming i troposfæren, både globalt og i tropene (der det ifølge modellene skal være en varmekule – *Hot Spot*). Dette viser etter alt å dømme flere fundamentale problemer med den måten modellene simulerer klimasystemet.

Et 'spektakulært' resultat i IPCCs rapport AR6 var at den nedre grensen for det sannsynlige området for klimafølsomheten ble hevet fra 1,5 °C til 2,5 °C, og derved hevdes det at lave verdier for klimafølsomheten nå er usannsynlige. Men Clintels rapport viser at den observerte oppvarmingen og uavhengige forskeres arbeid, klargjør at den virkelige verdien heller vil være under 2 °C enn over 2,5 °C. Dette betyr også at det beste estimatet for klimafølsomheten, som IPCC sier er 3 °C, ikke kan rettferdiggjøres.

Tilbake i 2010 førte Climategate-skandalen til en evaluering av IPCC som organisasjon foretatt av et utvalg oppnevnt av *Interacademy Council* (IAC). Evalueringsrapporten anbefalte blant annet at «å ha grupper av forfattere med divergerende syn er det første skrittet mot å sikre at det tas hensyn til en stor bredde i gruppens synspunkter.» Denne viktige anbefalingen ignoreres fortsatt av IPCC. Og enda verre er det at vi kan dokumentere at Roger Pielke Jr., en vitenskapsmann med betydelig ekspertise på ekstremvær og skadeomfang er betraktet som en slags 'Voldemort' av IPCC, og at de forsettlig unngår å nevne både hans arbeid og hans navn. Dette fører til forutinntatte konklusjoner.

Konklusjon

Feilene og ensidigheten som Clintel dokumenterer i sin rapport er langt alvorligere enn forholdene som ledet til granskingen av IPCC i 2010. Clintel mener derfor at IPCC må reformeres eller avvikles.